

सन्ति । यच्च तासु दिक्ष्वन्तर्भूतं पर्वतादिकं स्थैर्येणावस्थितं ।
सर्वास्ता दृष्टकाः, इत्यादि पूर्ववत् ॥

(२) अथ द्वितीयमाह । “अन्तरिक्षञ्च केवलम् । यच्चा-
स्मिन्नन्तराहितम् । सर्वास्ता” इति । यत् ‘अन्तरिक्षं’, केवलं,
अवकाशरूपं ‘यच्चास्मिन्नन्तरिक्षे’ मध्ये स्थितं विमानादिकं,
सर्वास्ता इत्यादि ॥

(३) अथ तृतीयमाह । “अन्तरिक्ष्याश्च याः प्रजाः ॥१॥
गन्धर्वाप्सरसश्च ये । सर्वास्ताः” इति । अन्तरिक्षेऽवस्थिता ‘आ-
न्तरिक्ष्याः’, तासु प्रजासु मुख्या ‘गन्धर्वाप्सरसः’ ॥

(४) अथ चतुर्थमाह । “सर्वानुदारान्त्सलिलान् । अ-
न्तरिक्षे प्रतिष्ठितान् । सर्वास्ताः” इति । ‘उदारान्’ अति-
बहुलान् ‘सलिलान्’ जलभेदान् । ‘अन्तरिक्षे प्रतिष्ठितान्’
मेघमध्येऽवस्थितान् ॥

(५) अथ पञ्चममाह । “सर्वानुदारान्त्सलिलान् । स्था-
वराः प्रोथ्याश्च ये । सर्वास्ताः” इति । दृष्टिरूपा बहुला
जलविशेषाः अत्रोच्यन्ते । ‘स्थावराः’ स्थिरत्वेन दृष्टाग्रविन्दा-
दिरूपेणावस्थिताः आपः । ‘प्रोथ्याः’ वायुना चलन्त्य आपः ॥

(६) अथ षष्ठमाह । “सर्वान् धुनिः५ सर्वान् ध्वंसान् ।
हिमो यच्च शीयते ॥ २ ॥ सर्वास्ताः” इति । ‘धुनिः’ अत्रा-
काशगङ्गा, ‘ध्वंसा’ वाय्वादिकृता जलशेषः, हिमवत्पर्वतादिषु
हिमशब्दवाच्यो जलघनः, ‘शीयते’ अधःपतति ॥

(७) अथ सप्तममाह । “सर्वान्मरीचोन्वितान् । नीहा-